

“Serenitat. Per què t'has d'enfadar?”

Serenitat. —Per què t'has d'enfadar si enfadant-te ofens Déu, molestes els altres, passes tu mateix una mala estona... i al capdavant has de desenfadar-te? (Camí, 8)

8 de juny

Això mateix que acabes de dir, digues-ho amb un altre to, sense ira, i guanyarà força el teu raonament i, sobretot, no ofendràs Déu. (Camí, 9)

No corregeixis quan sentis la indignació per la falta comesa.

—Espera l'endemà, o encara més si cal. —I després, tranquil i amb la intenció purificada, no t'estiguis de corregir. —En trauràs més amb una paraula afectuosa que amb tres hores de batalla. —Modera el teu geni. (Camí, 10)

Quan t'abandonis de veritat en el Senyor, aprendràs a acostentar-te amb allò que vingui, i a no perdre la serenitat, si les tasques —a pesar d'haver-hi posat tot el teu esforç i els mitjans oportuns— no surten al teu gust... Perquè hauran «sortit» com li convé a Déu que surtin. (Solc, 860)

Si és per al bé del proïsme, no callis, però parla de manera amable, sense immoderació ni enuig. (Forja, 960)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/dailytext/
serenitat-per-que-thas-denfadar/](https://dev.opusdei.org/ca-es/dailytext/serenitat-per-que-thas-denfadar/)
(07/08/2025)